

Panfilov: Meni je zaista drago što sam vas “dobio” za sagovornika, jer sam u vašim emisijama primetio da ste lepa, ali i veoma pametna žena. Neki su me “plašili” vašim oštrim stavovima, ali ja se pametnih ljudi ne bojim. Plašim se budala, a glupost je, kako je rekao moj dobar prijatelj Zuko Džumhur, postala najveći verbalni delikt! Glupost je neuništiva, a ne boli, pa je glupani ne osećaju i zato su jako srećni... Lepota u kombinaciji sa pameću je kvalitet više, koga, na žalost, danas nalazimo kod sve manje ljudi.

Olivera: Hvala na komplimentu, lepo ga je čuti od čoveka koji se bavi hirurgijom, a sa takvom lakoćom citira pesnike i filozofe... Dodala bih da su glupaci i budale više zla naneli ovom svetu nego lopovi i kriminalci, od kojih vas ipak štiti neki zakon i država. Od glupaka nema ko da vas zaštiti.

Panfilov: Uskratiti ženi zasluženi kompliment je nepristojno, jer je lepota jedan od osnovnih postulata sveta, još od Platona...

KO JE POMENIO PLATONA?

Olivera: Kada pomenuste Platona i ideju lepote, i estetska hirurgija se bavi lepotom i uvek se dovodi u vezu sa lepotom, pri čemu se spoljni izgled čoveka uzima kao merilo. Ali, da li je važnija spoljašnja ili unutrašnja lepota, izgled ili ono što zrači iz čovekovog lica? Sokrat je svoje učenike podučavao u okruženju koje je bilo duhovno inspirativno i estetski prijatno, a Platonova Akademija je imala vežbalište, jer se telu i fizičkom izgledu pridavala ista pažnja kao i umu i umnim veštinama.

Panfilov: Tačno je da su tri Platonova najuzvišenija postulata - ideje dobrog, istinitog i lepog - impregnirala našu civilizaciju, ali je iz njegove filozofije nakaradno izvedeno i to da neko ko je lep mora obavezno da bude i dobar. Tiražni *Bild* je svojevremeno izvestio o brutalnom ubistvu izvršenom od strane lepe, mlade plavuše, nad svojom konkurentkinjom, a u nadnaslovu, pored njene slike, pisalo je: „Kako je ovako lepa žena mogla biti tako okrutna?“ Tu je naša civilizacija pomešala Platonove šoljice i

tanjiriće. Setimo se samo kako lepa duša je čamila u jednom Siranu de Beržeraku, da je i Kvazimodo prestajao da bude ružan kada se nasmeši. Zato nekim pacijentima, koji nemaju para za operaciju, savetujem da se što više smeše, jer je to najjeftiniji način ulepšavanja, „najkraće rastojanje između dva ljudska bića“, što bi pesnik rekao.

Olivera: Ali, da ne zaboravimo da od smeha može da zaboli stomak tako da i ne možete da izdržite dugo! Naravno, slažem se da osmeh treba da bude trajno stanje duha. Kao što se slažem sa tim da lep čovek nije obavezno i dobar... Ali kada govorimo o lepoti ne govorimo samo o lepim crtama lica, već o snazi i tonusu celog organizma. Ne zaboravimo da snažan i fizički aktivan organizam bolje hrani mozak kiseonikom, nervi se prazne u mišiće, tačnije oslobađamo se presije, a onda kompletna čovekova ličnost, fizička i mentalna strana, postaju aktivnije i atraktivnije. Da li u tom smislu, estetska hirurgija koja popravlja spoljne nedostatke, zaista radi na dobrobit i korist savremenog sveta?

Panfilov: Otac evropske plastične hirurgije Gaspere Taljakoci iz Bolonje, još 1597. piše da plastična hirurgija “ne raduje samo oko, nego pomaže i duši pacijenta”. Što se mene tiče, za svakog pacijenta koji mi dođe, dužan sam da odgovorim na najmanje tri pitanja: prvo, da li sam sa svojim hirurškim iskustvom i znanjem u stanju da napravim razumno poboljšanje operacijom koju traži, drugo, da li bih predložio tu operaciju da umesto njega sedi neki član moje porodice i, treće pitanje na koje mi je najteže da nađem odgovor, da li će pacijent posle toga biti srećniji. Ako na sva tri pitanja odgovorim sa DA pacijent dobija termin za operaciju, Takvih je kod mene oko 85 odsto, ostalih 15 odsto idu na poček ili ih definitivno odbijem.

Olivera: Šta ti ljudi očekuju kada dođu kod vas? Da li oni stvarno dolaze po sreću, da li je estetska hirurgija za njih zamena za terapiju, za suočavanje sa sobom, sa svojim životom i nada da će tu naći mrvu ispunjenja? Da li će ona u izvesnom smislu uskoro postati - higijena?

